

[Indenrigsministeren.]

Betænkningen taler om vedrørende Polititudgifternes Lettelse, at Landdistrikterne skal desuden deltage med deres Andel i „de 7 Mill. Kr., hvormed de samlede Polititudgifter paa Statens Bekostning forøges“. Hvad vil det sige? Hvad er det for 7 Mill. Kr., Polititudgifterne forøges med? Staten betaler allerede i Øjeblikket til Statspolitiet og andre Polititudgifter en 6—7 Mill. Kr., som Landet selvfølgelig betaler sin Andel af. Der skulde vel ikke foreligge en Misforstaaelse? Man har maaske ikke lagt Mærke til, at i Kraft af Forslaget her forhøjes Polititudgifterne overhovedet ikke, men naar man taler om de fremtidige samlede Polititudgifter, er det selvfølgelig baade de nuværende kommunale, amtskommunale og bykommunale plus de nuværende Statspolititudgifter, som altsaa Landkommunerne i Forvejen betaler deres Del af.

Jeg tager dernæst endnu en Paastand frem, som er fremsat. Der siges, at „i Stedet for Lettelse af Landdistrikternes Ejendomsskatter foreslaar Flertallet en stærk Forhøjelse af Grundskylden“. Jeg maa dog tro, at det ærede Medlem har gjort sig i hvert Tilfælde en Bestræbelse for at sætte sig ind i Forslaget, som det her foreligger, men saa kan denne Paastand ikke passere. Enhver, der læser dette Forslag med dets Ændringsforslag, vil vide, at med dette Forslag gennemføres der, ved at Rets- og Politivæsenet overgaar til Staten, en Lettelse for Amtskommunerne paa 4,1 Mill. Kr., og hvis vi sætter Tilskuddet til Sygehusudgifterne i Amterne, der huser 2 Millioner Mennesker, til 2 Kr. 75 Øre, og det vil det i hvert Tilfælde blive, betyder dette en Lettelse af Ejendomsbeskatningen paa 5,5 Mill. Kr. Og dertil kommer den Lettelse i Ejendomsskatterne, der fremkommer ved, at de sognekommunale Skatter nedsættes, og hvis man for Landet som Helhed regner med, at 45 pCt. af Landkommunernes Udskrivning falder paa Ejendom, vil Ejendomsbeskatningen i Sognekommunerne der ved nedsættes med 12 Mill. Kr.

Det vil sige, at Forslaget betyder en Nedsættelse i Landdistrikternes Ejendomsbeskatning paa i alt 21,7 Mill. Kr. Saa udskrives der de nye fælleskommunale Ejendomsskatter i Landkommunerne. Det er Grundskylden med 4,4 pro mille, der indbringer 12 Mill. Kr., og Ejendomsskylden med sine 3,2 pro mille, der indbringer 2,6 Mill. Kr., i alt 14,6 Mill. Kr. Med andre Ord, de gamle Skatter, der lettes i Landdistrikterne, udgør 21,7 Mill. Kr., medens de nye Skatter, der paalægges, er 14,6

Mill. Kr. Og, vel at mærke, denne Lettelse paa i alt 7 Mill. Kr. falder ikke, som Venstres Ejendomsskattelettelse vil gøre det — jeg vil ikke sige: uden Hensyn til, men kun i ringe Grad under Hensyn til, om Ejendomsskatterne er høje eller lave. Det er de Kommuner her i Landet, der har de uhyre høje Grundskyldspromiller, der lettes med det Beløb, jeg her taler om, medens Grundskylden vil forhøjes noget i Byerne.

Men der fremsatte det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen en Bemærkning i sin Tale, som jeg synes var besynderlig. Det ærede Medlem sagde, at jeg tog selvfølgelig mest Hensyn til Byerne, for jeg gav Byerne Adgang til i de kommende 2 Aar at nedsætte deres egne kommunale Skatter med 1,6 pro mille, men det gav jeg ikke Landkommunerne Adgang til. Naar nu ethvert æret Medlem her i Tinget ved, at dette Forslags Virkninger ude paa Landet er, at naar Udgifterne gaar ned, saa gaar Ejendomsskatterne ned i samme Forhold, medens i Byerne Nedsættelsen af Udgifterne paa de kommunale Budgetter ikke rører ved Ejendomsskatterne, saa er det en meget urigtig Fremstilling at søge at give. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at det samlede Resultat af dette er en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, hvor de er urimeligt høje paa Landet, og nogen Forhøjelse i Byerne, hvor Grundskyldspromillerne er meget lave.

Fremdeles siger det ærede Medlems Parti i Betænkningen — og det ærede Medlem Hr. Gregersen var inde paa det samme —, at med Hensyn til Bygningsskylden gaar vi i skarp Modsetning til vore tidligere Synspunkter til en Forhøjelse. Hvordan kan det ærede Medlem nu sige det? Hvis det ærede Medlem blot rent overfladisk saa efter, vilde han vide, at af samtlige sognekommunale Ejendomsskatter i 1935—36 faldt $\frac{1}{3}$ paa Bygningerne, men af de nye fælleskommunale Ejendomsskatter, der nu paalægges ude i Landkommunerne, falder kun $\frac{1}{6}$ paa Bygningerne. Og hvorfor? Det er noget, enhver, der har siddet i Udvalget, maa vide: simpelt hen paa Grund af, at Fradragene paa de 10 000 Kr. plus Fradragene paa 2 000 Kr. for hver Lejlighed ud over 1, inden Skatten beregnes, selvfølgelig maa virke til Nedsættelse af den Del af Skatten, som falder paa Bygningerne.

Og endelig — for at fuldende Billedet af de Paastande, man her har fremsat — tillod det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sig virkelig heroppe at give det Udseende af, at det Ændringsforslag, jeg nu havde fremsat om Tilskud til Sygehusene, i Virkeligheden vilde blive til Gavn for